

مطالعه اثر پاتوژنیتی تغییرات نوکلئوتیدی جدید در ناحیه پروموتی ژن *TERT* در بیماران مبتلا به تومور مغزی از نوع گلیوبلاستوما

فرزانه اولیا^۱، محمد مهدی حیدری^{*}^۱، مهری خاتمی^۱، احسان ضیایی^۲، محمدعلی برومند^۳

مقاله پژوهشی

مقدمه: علی‌رغم دهه‌ها تلاش در تشخیص و درمان تومورهای مغزی، همچنان این نوع تومورها، در بین کشنده‌ترین انواع سرطان‌ها دسته‌بندی می‌شوند. فعال شدن آنزیم تلومراز، به عنوان یک عامل اساسی در نامیرابی این سلول‌ها شناخته شده است. ژن *TERT* با بیان زیر واحد کاتالیتیک آنزیم، به عنوان مهم‌ترین تنظیم‌کننده فعالیت تلومراز معرفی شده است. جهش‌های نقطه‌ای در ناحیه پرموتی ژن *TERT*، بهویژه در نقاط داغ پرموتی، می‌توانند نشش مهمی در اتصال فاکتورهای رونویسی فعال کننده و مهار اتصال فاکتورهای تنظیم منفی ژن *TERT* و درنهایت، تنظیم بیان این ژن ایفا کنند. این پژوهش، با هدف شناسایی و بررسی بیانفورماتیکی جهش‌های ناحیه پرموتی ژن *TERT* در تومور مغزی بدخیم گلیوبلاستوما انجام شده است.

روش بررسی: این مطالعه به روش مورد - شاهدی انجام گرفته است و ۳۵ فرد مبتلا به تومور مغزی گلیوبلاستومای مولتی‌فرم و ۴۰ فرد به عنوان نمونه‌های کنترل بررسی شدند. در این پژوهش، از تکنیک Touchdown PCR و روش تعیین توالی مستقیم DNA، جهت تشخیص جهش‌های ناحیه پرموتی ژن *TERT* در افراد مبتلا به گلیوبلاستوما استفاده شد.

هم‌چنین آنالیزهای بیانفورماتیکی، برای بررسی اثر پاتوژنیتی تغییرات نوکلئوتیدی این ناحیه ژنی انجام شد.

نتایج: طی این مطالعه، ۳ جهش نقطه‌ای در ناحیه هسته پرموتی ژن *TERT* شناسایی شد (c.*144C>G, c.*146C>T, c.*143G>C) که از بین آن‌ها، ۲ جهش برای اولین بار در بیماران گلیوبلاستومای مولتی‌فرم مشاهده شد و یک جهش دیگر نیز در نقطه‌ای داغ هسته پرموتی ژن (c.*146C>T) واقع شده بود.

نتیجه‌گیری: در این مطالعه، اثر پاتوژنیتی جهش‌های ناحیه پرموتی *TERT* به عنوان بیومارکر گلیوبلاستوما بررسی شد. چنین یافته‌هایی، این احتمال را افزایش می‌دهند که جهش‌های سوماتیکی در مناطق تنظیم‌کننده، ممکن است رویدادهای القایی مهمی در روند سرطان‌زایی باشند.

واژه‌های کلیدی: تومور مغزی، تلومراز، گلیوبلاستومای مولتی‌فرم، ژن *TERT*, Touchdown PCR

ارجاع: اولیا فرزانه، حیدری محمد مهدی، خاتمی مهری، ضیایی احسان، برومند محمدعلی. مطالعه اثر پاتوژنیتی تغییرات نوکلئوتیدی جدید در ناحیه پرموتی ژن *TERT* در بیماران مبتلا به تومور مغزی از نوع گلیوبلاستوما. مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد ۱۴۰۳؛ ۳۲ (۳): ۵۹-۷۶۴۵.

۱- گروه زیست‌شناسی، دانشگاه یزد، یزد، ایران.

۲- گروه جراحی مغز و اعصاب، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی، یزد، ایران.

۳- گروه انکولوژی بالینی، درمانگاه شهید رمضانزاده، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی، یزد، ایران.

*نویسنده مسئول؛ تلفن: ۰۳۵۳۱۲۳۳۸۱، پست الکترونیکی: heidarimm@yazd.ac.ir

مقدمه

اثبات شده و قانع کننده نیستند (۱۰-۲،۴). گلیوماها معمول ترین تومورهای مغزی اولیه هستند که در بیماران و در سنین مختلف، از لحاظ جایگاه تومور، ویژگی‌های بافت‌شناسی، تغییرات ژنتیکی، و پاسخ به درمان، بسیار متنوع می‌باشند (۱۱). تاکنون ۲۵ جایگاه ژنی پرخطر برای گلیوماها و چندین جهش ارثی نادر در برخی خانواده‌ها که ممکن است منجر به ایجاد تومور مغزی گلیوما شود، مشخص شده است (۹،۱۲). در سال‌های اخیر نیز مطالعات بر روی موارد گلیوماها، منجر به کشف تغییرات مولکولی متعددی در این تومورها شده است. از بین این تغییرات مولکولی، جهش‌های نوکلئوتیدی در ناحیه Telomerase Reverse Transcriptase (TERT) که نتیجه آن‌ها، افزایش فعالیت تلومراز است، به عنوان عوامل خطر کاندید در بیش از ۸۰ درصد از گلیوبلاستوماها مطرح است. تلومراها کمپلکس‌های نوکلئوپروتئینی هستند که در انتهای کروموزوم‌ها قرار دارند و برای یکپارچگی کروموزوم‌ها مورد نیاز هستند. این جهش‌ها تاکنون، در بدخیم‌ترین گلیوماها (گلیوبلاستوما) و همچنین گلیوماهای خوش‌خیم (الیگو‌دندروگلیوما) گزارش شده‌اند. این مشاهدات موجب می‌شود تا بقاء تلومر به عنوان یک رخداد اساسی و اولیه در ایجاد تومورهای مغزی مورد توجه قرار گیرد (۱۳). تلومراها در هر چرخه‌سلولی کوتاه می‌شوند و در نهایت منجر به مرگ یا پیری سلول می‌گردند. سلول‌های سرطانی، مانند همه سلول‌هایی که فعالانه رشد می‌کنند و نامیرا هستند، باید توانایی حفظ تلومر خود را دارا باشند. تلومراز مسئول ترمیم تلومراها برای حفظ طول آن‌ها و جلوگیری از مرگ سلولی است. افزایش طول تلومر برای دستیابی به تکثیر نهایت سلول‌های سرطانی لازم است. بنابراین، فعالیت تلومراز به عنوان یک مکانیسم بالقوه برای رشد سرطان مورد بررسی قرار گرفته است. گلیوبلاستومای مولتی‌فرم (Glioblastoma) GBM: multiform مغز است که حدود ۱۷ درصد از تومورهای درون‌جمجمه‌ای را شامل می‌شود. بیش از ۶۷٪ از بیماران بزرگسالی که به این نوع تومور مبتلا می‌شوند، حداقل تا دوسال پس از تشخیص، زنده

تومور مغزی، توده‌ای از سلول‌ها (نئوپلاسم: Neoplasm) با رشد غیرطبیعی است (۱). تومورهای مغزی می‌توانند سرطانی (Benign) یا غیرسرطانی (خوش‌خیم: Malignant) بدنی (بدخیم) باشند. توموهای مغزی به دو گروه اولیه (از سلول‌های بافت مغز منشاء می‌گیرند) و ثانویه (منشاء گرفته از سایر ارگان‌ها مانند ریه و سینه) تقسیم‌بندی می‌شوند (۲،۳). علایم تومور مغزی، شامل علائم عصبی فوکال (مربوط به یک بخش خاص در مغز) یا ژنرالیزه (مربوط به کل بافت مغز) می‌باشد. علائم عصبی فوکال، مانند فلج عضلانی ضعیف در یک سمت بدن و یا از دستدادن قدرت تکلم است که بستگی زیادی به محل تومور درون جمجمه دارد. علائم ژنرالیزه، شامل تشنج (۵۰-۸۰ درصد) و سردرد (بیش از ۳۰ درصد) می‌باشند. در ۱۵٪ موارد، به علت افزایش فشار درون جمجمه، علائمی از جمله استفراغ و تهوع نیز مشاهده می‌شود (۲،۴). تومورهای مغزی اولیه، دو درصد از کل سرطان‌های جهان را با نرخ شیوع سالیانه ۲۲ در هر ۱۰۰ هزار نفر تشکیل می‌دهند. نرخ شیوع با بالارفتن سن، افزایش می‌یابد و در افراد بالای ۸۵ سال به بالاترین میزان خود می‌رسد. شیوع تومورهای مغزی اولیه، با فاکتورهایی چون سن، جنسیت و نژاد تغییر می‌کند. تومورهای مغزی بدخیم، مانند گلیوماها بیشتر در مردان رخ می‌دهد، اگرچه به طور کلی، تومورهای مغزی (به خصوص منژیوماها و تومورهای غده هیپوفیز) بیشتر زنان را درگیر می‌کنند (۵، ۲). براساس یک تخمین آماری، بر اثر ابتلا به تومورهای مغزی بدخیم از نوع گلیوبلاستوما، در جهان بیش از ۱۰۰ هزار نفر در سال می‌میرند (۶، ۴-۲). از پرتوهای یونیزه کننده به عنوان تنها ریسک فاکتور محیطی این نوع تومور می‌توان نام برد. تحقیقات اپیدمیولوژیک گسترده نشان می‌دهند که ابتلا به بیماری‌های آلرژیک، مانند آسم، نیز خطر ابتلا به انواع مختلف سرطان دستگاه عصبی مرکزی، از جمله گلیوما را افزایش می‌دهد (۷). استفاده از تلفن‌های همرا، رنگ مو، ضربه به سر و رژیم‌های غذایی، حاوی N-nitro-sources به عنوان عواملی که موجب افزایش خطر ابتلا به تومورهای مغزی می‌شوند معرفی شدند، اما این داده‌ها هنوز

روش بررسی

در این مطالعه که به روش مورد - شاهدی انجام گرفته است، تعداد ۳۵ نمونه خون از افراد مبتلا به تومور مغزی (گلیوبلاستومای مولتی فرم) از بیمارستان‌های شهید رهنمون یزد، بیمارستان دکتر مرتاض یزد و مرکز پرتو درمانی شهید رمضان زاده یزد جمع‌آوری شد. پس از تکمیل پرسشنامه و اخذ رضایت‌نامه از همه شرکت‌کنندگان در تحقیق، ۵ میلی‌لیتر خون، از افراد مبتلا به تومور مغزی گرفته شد و به لوله‌های استریل ۱۵۰ میلی‌لیتری، حاوی ۲۰۰ میکرولیتر EDTA، منتقل شد و تا زمان آزمایشات بعدی، در دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری گردید. براساس تشخیص پزشکان متخصص و مشاوران ژنتیک، ۳۵ بیمار، شامل ۲۴ مرد (در محدوده سنی ۲۴ تا ۶۳ سال، میانگین سن در زمان تشخیص ۴۳/۶) و ۱۱ زن (در محدوده سنی ۳۵ تا ۵۰ سال، میانگین سن در زمان تشخیص ۴۰/۸) جهت مطالعه چهش‌های ناحیه هسته پرومومتر ژن *TERT* انتخاب شدند و مورد بررسی قرار گرفتند. هم‌چنین، یک گروه ۴۰ نفره غیرخویشاوند با بیماران، به عنوان نمونه‌های کنترل و سالم استفاده شدند که سابقه خانوادگی شناخته‌شده‌ای از هیچ نوع سلطانی نداشتند و از همان منطقه جغرافیایی بیماران انتخاب شدند. افراد کنترل از نظر سن و جنسیت با گروه بیماران، اختلاف آماری مهم و معناداری نداشتند (۲۵ تا ۶۰ سال: $P=0.008$ و ۲۱ مرد و ۱۹ زن: $P=0.01$). در مطالعه حاضر، تمام متغیرهای انتخاب گروه‌های بیمار و کنترل، به خوبی توزیع شده بودند، بنابراین از نظر یک تحلیل آماری، معتبر و قابل قبول در نظر گرفته شدند. استخراج DNA با استفاده از کیت استخراج DNA pure، طی روش استاندارد انجام شد. پس از استخراج DNA جهت تکثیر ناحیه ژنی موردنظر، از تکنیک Touchdown PCR استفاده شد. در PCR معمولی و استاندارد، از یک دمای اتصال ثابت، برای تکثیر توالی استفاده می‌شود، اما در تکنیک Touchdown PCR، برای انتخاب بهترین درجه حرارت اتصال پرایمرها به توالی هدف و جهت جلوگیری از اتصال غیراختصاصی پرایمرها، ابتدا در سیکل‌های اولیه، درجه حرارت

می‌مانند که این میزان، پایین‌ترین نرخ رشد بقای بیماران، در بین تومورهای مغزی بدخیم، محسوب می‌شود (۱۴، ۱۵). با وجود اینکه هنوز مکانیسم دقیق فعال شدن ژن *TERT* در سلول‌های سلطانی و غیرفعال شدن آن در حین تمایز، کاملاً مشخص نیست، پژوهش‌های اخیر نشان دادند که چهش‌ها در پرومومتر این ژن و هم‌چنین بازآرایی‌های کروموزومی، در فعال شدن تلومراز سلول‌ها نقش دارند. این نتایج منجر به تحقیقات جدیدی بر روی روش‌های درمانی، مبتنی بر هدف قراردادن فعالیت تلومراز شده است (۱۶). ژن *TERT* از ۴۰ هزار جفت‌باز تشکیل شده و دارای ۱۶ اگزون و ۱۵ اینtron می‌باشد. این ژن بر روی بازوی کوتاه کروموزوم شماره ۵ (5p15.33) واقع است و تقریباً ۱/۲ مگاباز دورتر از تلومراز کروموزوم قرار دارد (۱۷). هسته پرومومتر ژن *TERT* از ۳۷ جفت‌باز پایین‌دست نقطه شروع رونویسی ژن تا ۳۳۰ جفت‌باز بالادست آن گستردۀ است. ناحیه پرومومتر این ژن، همانند CAAT و TATA box و فاقد GC box می‌باشد. این پرومومتر دارای موتیف‌ها و جایگاه‌های متعددی جهت اتصال انواع فاکتورهای رونویسی، از جمله انکوژن c-Myc و فاکتورهای فعل کننده رونویسی SP1 (GC box) و MECP2 و EST و هم‌چنین فاکتور مهاری (MECP2) می‌باشد. پرومومتر ژن *TERT* در سلول‌های تمایز یافته، خاموش و غیرمتیله است. طی تحقیقات اخیر، دو چهش نقطه‌ای پر تکرار در انواع سلطان‌ها، بر روی هسته پرومومتر *TERT* یافت شده است. به طور دقیق‌تر، چهش‌ها در دو نقطه داغ (Hotspot)، واقع در ۱۴۶- جفت باز و ۱۲۴- جفت باز بالادست محل شروع 5p15.33: (C228T) ترجمه *TERT* رخ می‌دهند: (C250T) ۱,۲۹۵,۲۵۰ C > T و (C228T) ۱,۲۹۵,۲۲۸ C > T. ثابت شده است که این چهش‌ها تغییراتی هستند که منجر به تنظیم مثبت بیان *TERT* مورد نیاز برای فعال‌سازی تلومراز می‌شوند. هدف از پژوهش حاضر نیز شناسایی و بررسی چهش‌های ناحیه هسته پرومومتر ژن *TERT* در بیماران ایرانی مبتلا به تومور مغزی بدخیم، از نوع گلیوبلاستوما و هم‌چنین ارزیابی بیوانفورماتیکی اثرات چهش‌های این ناحیه از ژن است.

Dستگاه PCR (شرکت یکتا تجهیز آرما) واکنش تکثیر Touchdown PCR انجام گرفت. برنامه زمانی و دمایی واکنش Touchdown PCR به این صورت انجام گرفت: دناتوراسیون اولیه در دمای ۹۵ درجه سانتی گراد به مدت ۵ دقیقه و به دنبال آن ۳۰ سیکل دمایی، متشكل از دمای دناتوراسیون ۹۵ درجه سانتی گراد به مدت ۳۰ ثانیه، دمای اتصال از درجه حرارت ۵۳ تا ۶۸ درجه سانتی گراد (به صورت کاهشی ۰/۵ درجه سانتی گراد به ازای هر سیکل) به مدت ۱ دقیقه، مرحله گسترش به مدت ۳۰ ثانیه در درجه حرارت ۷۲ درجه سانتی گراد و مرحله گسترش نهایی به مدت ۵ دقیقه در درجه حرارت ۷۲ درجه سانتی گراد صورت گرفت. در نهایت برای اطمینان از تکثیر قطعه مورد نظر، ۵ میکرولیتر از محصول PCR روی ژل آگاروز ۱/۵ درصد حاوی اتیدیوم بروماید، بارگذاری و الکتروفورز شد. ژل آگاروز به مدت ۳۰ دقیقه و با ولتاژ ۱۰۰ ولت الکتروفورز گردید و پس از آن با استفاده از دستگاه Gel Doc نمونه‌ها مشاهده شد و تصویربرداری از آن‌ها صورت گرفت. پس از تایید صحت فرآیند PCR، نمونه‌ها جهت تعیین توالی مستقیم به شرکت‌های پیشگام و نورزن (تهران) ارسال شدند.

اتصال، بالا انتخاب می‌شود و در سیکل‌های بعدی، درجه حرارت اتصال، به تدریج کاهش می‌یابد. برای انجام واکنش، ابتدا با استفاده از نرم‌افزار Gene Runner یک جفت پرایمر طراحی شد و سپس با استفاده از نرم‌افزار Oligo Analyzer خصوصیات هر پرایمر و اتصالات احتمالی پرایمرها با یکدیگر، بررسی و سپس توسط شرکت پیشگام ساخته شد. با استفاده از (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/blast>) BLAST برنامه پرایمرها از نظر همولوژی با کل ژنوم انسان هم‌دیف توالی پرایمرها از نقطه نهایی سنترشده توسط این پرایمرها ۲۶۲ شدند. طول قطعه نهایی سنترشده توسط این پرایمرها ۲۶۲ جفت باز محاسبه شد (جدول ۱).

برای انجام روش Touchdown PCR، واکنش PCR در حجم نهایی ۲۰ میکرولیتری، شامل ۱۰ میکرولیتر مخلوط بهینه PCR (Master Mix-Amplicon-Pishgam ۱-۱/۵ Buffer ۱X ۲۰۰ میکرولیتر از هر یک از NTPها، ۱ تا ۴ میلی مolar واحد آنزیم Taq DNA polymerase، ۱ تا ۴ میلی مolar MgCl₂، به همراه ۲ میکرولیتر از هر پرایمر Forward و Reverse با غلظت ۰/۲۵ میکرومولار، ۲/۵ میکرولیتر آب میکرومولار، ۰/۵ میکرولیتر آب دیونیزه استریل، آماده شد و با کمک الگو و ۵/۵ میکرولیتر آب دیونیزه استریل، آماده شد و با کمک

جدول ۱: پرایمرهای طراحی شده برای تکثیر ناحیه پرومومتر ژن TERT

موقعیت کروموزومی	توالی پرایمر	پرایمر
۱۲۹۵۱۶۳ تا ۱۲۹۵۱۸۴	5'-CCTTCCAGCTCCGCCCTC-3'	Forward
۱۲۹۴۸۳۳ تا ۱۲۹۴۹۲۸	5'-GCAGCACCTCGCGGTAGTGG-3'	Reverse

(جهت بررسی توالی ناحیه پرومومتری)، ePOSSUM2 (برای پیش‌بینی اثر جهش‌ها بر روی نقاط اتصال فاکتورهای رونویسی)، Regulationspotter (جهت بررسی و تفسیر جهش‌های خارج از ناحیه کدکننده ژن)، Softberry (جهت شناسایی موتیفها و نقاط اتصال فاکتورهای رونویسی)، AliBaba2.1 (برای یافتن نقاط اتصال فاکتورهای رونویسی احتمالی)، miRDB (جهت پیش‌بینی نقاط احتمالی اتصال microRNAها) و EMBOSS Cpgplot (برای تشخیص تغییرات در نواحی غنی از GC پرومومتر ژن TERT) استفاده شد.

آنالیزهای بیوانفورماتیک: در این پژوهش، جهت بررسی و تحلیل نتایج و پیش‌بینی اثر تغییرات نوکلئوتیدی، بر جایگاه اتصال فاکتورهای رونویسی به پرومومتر و عملکرد آن‌ها، از برنامه MEGAX (جهت آنالیز فیلوجنتیکی توالی‌های DNA و پروتئینی) و پایگاه داده‌های NCBI (جهت یافتن توالی پرومومتر ژن به فرمت FASTA و یافتن پلی‌مورفیسم‌های ناحیه موردنظر)، Swiss Regulon Portal (برای تفسیر و بررسی جایگاه‌های تنظیمی در ژنوم)، PROMO (جهت شناسایی فاکتورهای رونویسی متعلق‌شونده به توالی پرومومتر)، UCSC

که سیتوزین جایگزین گوانین شده است. این تغییر نوکلئوتیدی جدید است و تاکنون گزارش نشده است (شکل ۲ و ۱).
جهش $c.*144C>G$: مقایسه کروماتوگرام نمونه نرمال با نمونه مرد بیماری ۴۶ ساله، نشان دهنده یک جایگزینی هتروزیگوت در موقعیت ۱۴۴ جفت باز بالادست ژن میباشد که گوانین جایگزین سیتونین شده است. همچنین این جهش در سه بیمار دیگر (۲ مرد و ۱ زن) مشاهده شد. این تغییر نوکلئوتیدی نیز جدید است و تاکنون گزارش نشده است (شکل ۴ و ۳).

جهش $c.*146C>T$: مقایسه کروماتوگرام نمونه نرمال با نمونه مرد بیماری ۴۴ ساله، نشان دهنده یک جایگزینی هتروزیگوت در موقعیت ۱۴۶ جفت باز بالادست ژن میباشد که تیمین جایگزین آدنین شده است. همچنین این جهش در ده بیمار مرد دیگر و یک بیمار زن (۵۱ ساله) نیز مشاهده شد. این تغییر نوکلئوتیدی به عنوان یک جهش نقطه‌ای داغ، در انواع سرطان‌ها گزارش شده است و ارتباط آن با افزایش بیان ژن *TERT* تایید شده است (شکل ۶ و ۵).

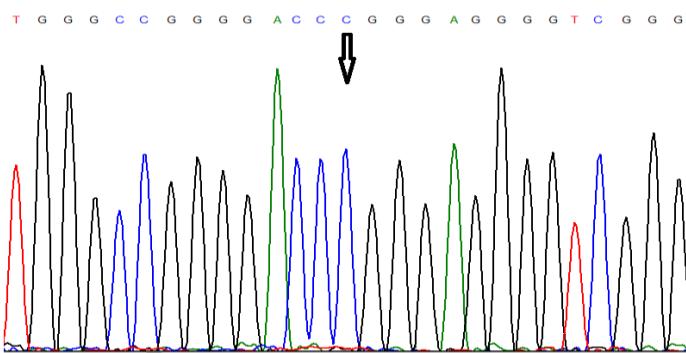
نتایج بررسی‌های بیوانفورماتیکی: از پایگاه داده UCSC به منظور به دست آوردن اطلاعات کلی، از نقاط اتصال فاکتورهای رونویسی، Cpg Islands و نقاط برش توسط DNAase (که نشانگر میزان فشردگی کروماتین در ناحیه پرومотор ژن میباشد) استفاده گردید. پس از وارد کردن توالی پرومotor در قسمت BLAT، می‌توان توالی را به صورت گرافیکی و نموداری مشاهده کرد. سپس با انتخاب گزینه‌های مدنظر جهت بررسی پرومотор که در قسمت Regulatory قابل انتخاب هستند، ناحیه پرومotor ژن مورد بررسی قرار گرفت (شکل ۷).

تجزیه و تحلیل آماری

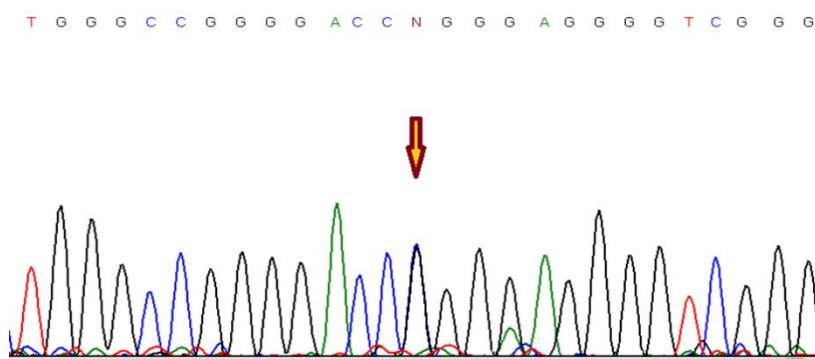
در این مطالعه برای آنالیزهای آماری و تعیین ارتباط یا تفاوت معنادار تغییرات نوکلئوتیدی با تومور گلیوبلاستوما، در دو گروه کنترل و بیمار، از آزمون آماری فیشر (Fisher's exact test) و تست SPSS version 16 برای Windows استفاده شد. محاسبات با استفاده از نرم‌افزار GraphPad انجام شد و سطح معنی‌داری کمتر از $P < 0.05$ از نظر آماری مهم در نظر گرفته شد.

نتایج

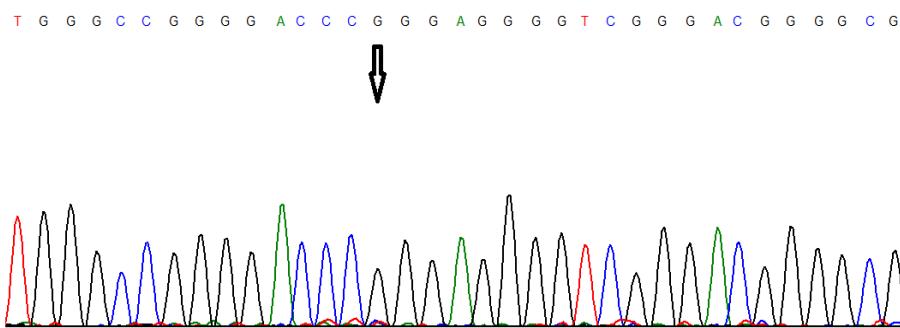
بر اساس پایگاه داده NCBI، ژن *TERT* در موقعیت ۵p15.33 قرار دارد و دارای ۱۶ اگزون می‌باشد. پروتئین این ژن دارای دو ایزوفرم است. به علاوه، طبق جدیدترین رکورد توالی (NG_009265.1)، موقعیت کروموزومی ژن *TERT* از ۱۲۵۳۱۴۸ تا ۱۲۹۵۰۶۸ و بر روی رشته معکوس (Minus Strand) می‌باشد. با بررسی صفحه GenBank این ژن، مشخص شد که ژن دارای ۴۱۸۸۱ جفت باز است. در این مطالعه، با بررسی نتایج تعیین توالی و کروماتوگرام ۳۵ نمونه بیمار و ۴۰ مورد شاهد، با استفاده از نرم‌افزار MEGAX و برنامه کروماس (chromas)، ۳ جهش و تغییر نوکلئوتیدی (۲ جهش جدید و ۱ جهش به عنوان Hotspot) مشاهده شد. نتایج حاصل از این بررسی‌ها به شرح زیر است: جهش $c.*143G>C$: مقایسه کروماتوگرام نمونه نرمال با نمونه مرد بیماری ۵۱ ساله، نشان دهنده یک جایگزینی تک نوکلئوتیدی، به صورت هتروزیگوت، در موقعیت ۱۴۳ جفت باز بالادست ژن می‌باشد

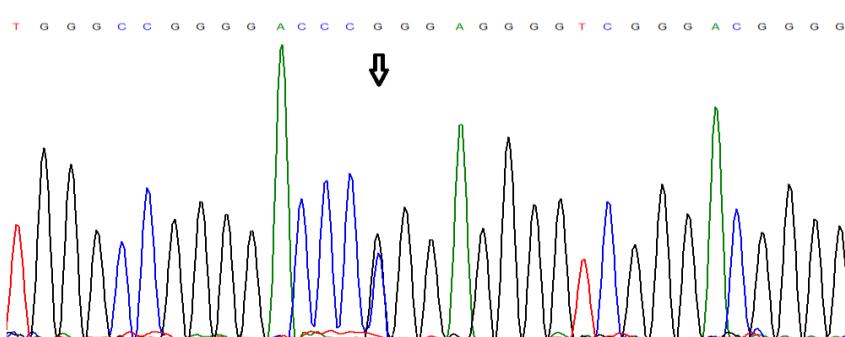
شکل ۱: تصویر کروماتوگرام حاصل از تعیین توالی نمونه فرد نرمال (از رشته ریورس) که نشان می‌دهد، در موقعیت ۱۴۳- نوکلئوتید **G** قرار دارد.

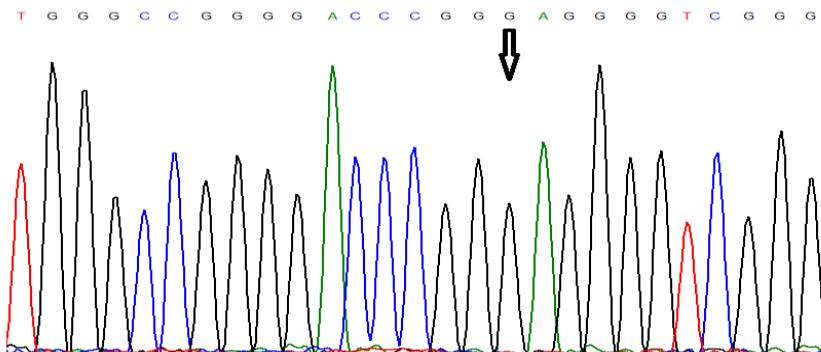
شکل ۲: تصویر کروماتوگرام حاصل از تعیین توالی نمونه بیمار که جایگزینی هتروزیگوت **G>C** را در موقعیت ۱۴۳- نشان می‌دهد.

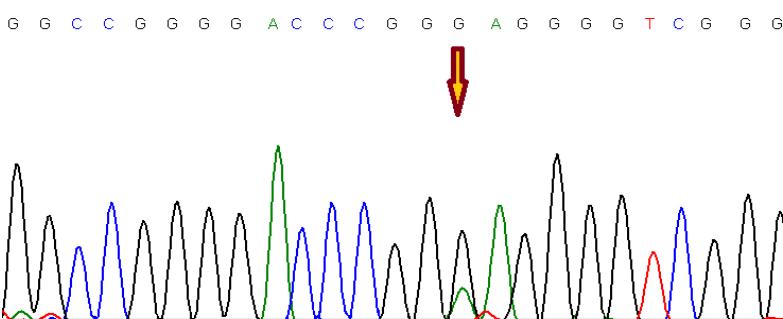
شکل ۳: تصویر کروماتوگرام حاصل از تعیین توالی نمونه فرد نرمال (از روی ریورس) که نشان می‌دهد، در موقعیت ۱۴۴- نوکلئوتید **C** قرار دارد.

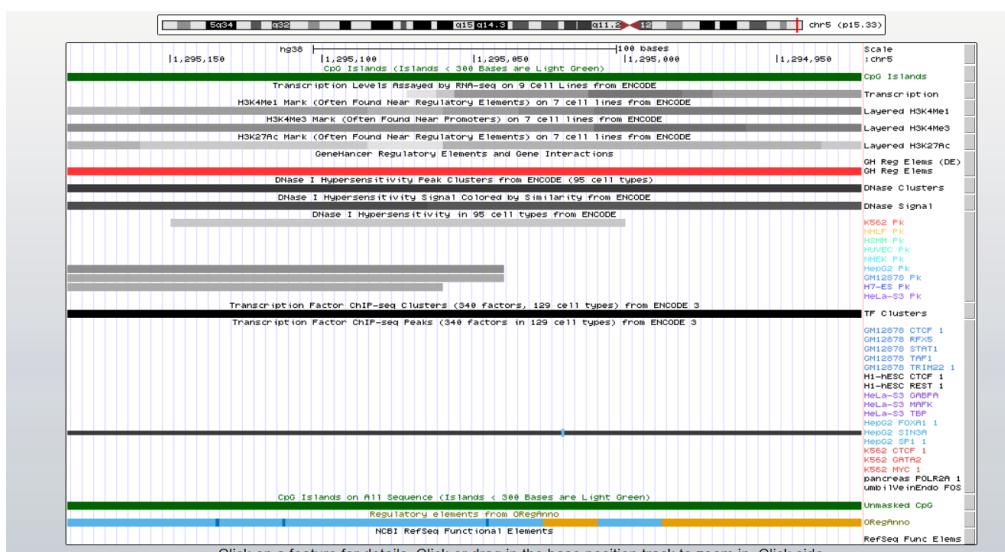
شکل ۴: تصویر کروماتوگرام حاصل از تعیین توالی نمونه بیمار که جایگزینی هتروزیگوت **C>G** را در موقعیت ۱۴۴- نشان می‌دهد.

شکل ۵: تصویر کروماتوگرام حاصل از تعیین توالی نمونه فرد نرمال (از رشته ریورس) که نشان می‌دهد، در موقعیت ۱۴۶- نوکلئوتید C قرار دارد.

شکل ۶: تصویر کروماتوگرام حاصل از تعیین توالی بیمار که جایگزینی تک نوکلئوتیدی C>T را در موقعیت ۱۴۶- نشان می‌دهد.

شکل ۷: نتایج به دست آمده از پایگاهداده UCSC در فرمت فشرده، اطلاعات کلی ناحیه پرومتر ژن *TERT* را نشان می‌دهد.

متصل می‌شود (1295240-1295155) که هر سه جهش یافت شده، در آن ناحیه واقع هستند، بنابراین، وقوع این تغییرات نوکلئوتیدی، احتمالاً باعث اختلال در اتصال این فاکتور رونویسی می‌گردد.

Swiss Regulon Portal: این پایگاه داده به منظور بررسی نقاط اتصال فاکتورهای رونویسی در توالی ۲۶۲ جفت بازی موردنظر استفاده شد. براساس نتایج این سایت، فاکتور رونویسی MECP2 (با Score= 0.778442) به ناحیه‌ای از پرومتر ژن

HIF-1, ETS2 و SP1/SP3 و برای توالی‌های موتانت، تنها فاکتور فعال کننده رونویسی ETS2 را پیش‌بینی کرده است. این بدان معنا است که جایگاه اتصال سایر فاکتورهای رونویسی، با وجود جهش‌ها، تخریب شده است.

Alibaba2.1: با وارد کردن اطلاعات مربوط به توالی نرم‌مال و جهش‌یافته موردنظر به صورت جداگانه، این سایت نواحی اتصال فاکتورهای رونویسی در توالی نرم‌مال و توالی‌های موتانت را پیش‌بینی کرد. طبق نتایج این نرم‌افزار، با بررسی توالی ۱۳۱-۱۵۸ تا ۱۵۸-ناحیه پرومتوئی ژن، در حالت نرم‌مال، اتصال فاکتورهای رونویسی SP1، EGR-1، ETF، NF-1 و USF تایید شد، ولی در حالت موتانت و بروز جهش‌های مشاهده شده، تنها اتصال فاکتورهای رونویسی EGR-1 و NF-1 پیش‌بینی شد، بدین ترتیب، این نرم‌افزار، اتصال فاکتورهای رونویسی دیگر را در حالت‌های موتانت تایید نکرد.

mirdb: از این پایگاه‌داده، جهت بررسی جایگاه‌های اتصال microRNAهای احتمالی در ناحیه 5'-UTR ژن و ناحیه پرومتوئی موردنظر استفاده شد. در این سایت، ابتدا توالی نرم‌مال و سپس توالی حاوی جهش‌های مشاهده شده در این پژوهش، وارد و مورد بررسی قرار گرفتند. طبق نتایج ما، احتمال اتصال یک miRNA (has-mir-6887-3p) به توالی موردنظر پرومتوئی وجود دارد که با وارد کردن سه توالی جهش‌یافته، به صورت جداگانه، پیش‌بینی شد که این miRNA با وجود این جهش‌ها، دیگر به این ناحیه متصل نخواهد شد.

بحث

تکثیر بی‌حد و حصر سلول‌های سرطانی، یکی از ویژگی‌های اساسی رشد سرطان است. تلومرها که انتهای هر کروموزوم را تشکیل می‌دهند، توالی‌های DNA تکراری هستند که انتهای DNA کروموزوم‌ها را از تشخیص شکستگی دورشتهای DNA محافظت می‌کنند و بنابراین توسط سیستم پاسخ آسیب DNA از بین می‌روند (۱۹). تلومرها در هر چرخه کوتاه می‌شوند و در نهایت منجر به مرگ سلولی می‌شوند. توصیف تغییرات ژنومی در سرطان‌های انسان، منجر به کشف طیف وسیعی از ژن‌های

PROMO: این پایگاه داده، به منظور بررسی و مقایسه نقاط اتصال احتمالی فاکتورهای رونویسی در نمونه نرم‌مال و جهش‌یافته مورد استفاده قرار گرفت. طبق نتایج، پیش‌بینی شد که فاکتورهای رونویسی متصل شونده به پرومتوئر، در ناحیه ۱۴۰-۱۵۰ (محدوده جهش‌های مشاهده شده در این مطالعه)، در حالت نرم‌مال (غیرمotaنت)، شامل فاکتورهای رونویسی GR-alpha, Pax-5, p53 و Sp1 و در حالت موتانت، تنها ۵-Pax و GR-alpha هستند و بنابراین، وجود جهش‌های گزارش شده، اتصال دو فاکتور دیگر را به ناحیه پرومتوئی ژن مختل می‌کنند.

ePOSSUM2: از این پایگاه داده، به منظور بررسی جداگانه هر ۳ جهش شناسایی شده از لحاظ اتصال فاکتورهای رونویسی استفاده شد. این سایت، امکان انتخاب بین فاکتورهای رونویسی که امکان اتصال به محل توالی را دارند را به کاربر می‌دهد. در این پژوهش، گزینه فاکتورهای شناخته شده برای این ناحیه پرومتوئی، انتخاب شد. نتایج پیش‌بینی‌های این سایت نشان داد که برای هر سه جهش مشاهده شده، کاهش میزان اتصال فاکتورهای رونویسی، مانند MECP2 (از ۷۲/۸٪ برای جهش C>G ۹۶/۴٪ تا ۱۴۳G>C)، برای دو جهش دیگر) تایید می‌شود.

RegulationSpotter: پس از وارد کردن هر جهش به صورت جداگانه، این پایگاه‌داده پیش‌بینی‌هایی در رابطه با تغییرات ایجاد شده در پرومتوئر ژن ارائه می‌دهد. پیش‌بینی این سایت برای سه جهش یافت شده در پژوهش، با عبارت Functional Region (Much Evidence) مشخص شده است. این عبارت به این معناست که جهش‌های موردنظر در جایگاه تنظیمی ژن واقع شده و طبق بررسی‌های آماری سایت، با احتمال بالایی موجب تغییر در بیان ژن می‌شوند، اما برای اثبات این مهم، به شواهد بیشتری نیاز است.

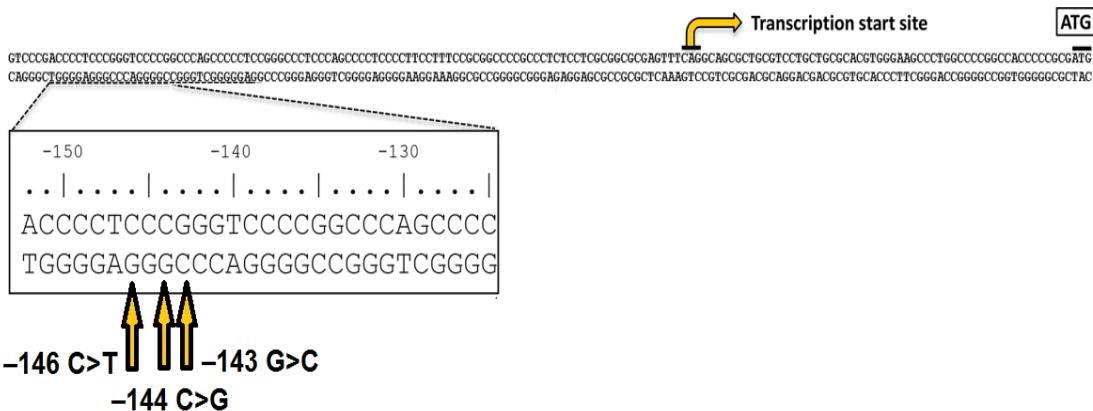
Softberry: در این پایگاه‌داده نیز با وارد کردن اطلاعات مرتبط با توالی نرم‌مال و جهش‌یافته، به بررسی تغییرات در نواحی اتصال فاکتورهای رونویسی پرداخته شد. این سایت برای توالی نرم‌مال، سه جایگاه اتصال برای فاکتورهای رونویسی

آن‌ها نشان دادند که جهش در مناطق غنی از GC ناحیه پرموتری ژن *TERT*, منجر به ایجاد محل‌های اتصال فاکتورهای رونویسی می‌شود که موجب فعال شدن مجدد تلومراز در سلول‌های توموری می‌گردد (۲۴). همچنین، سطح بیان *TERT* در تومورهایی که حامل جهش ناحیه پرموتری ژن بودند، به طور متوسط ۶ برابر بیشتر از تومورهایی بدون این جهش‌ها بود، که نشان می‌دهد پرموتر جهش‌یافته، منجر به تنظیم مثبت ژن *TERT* می‌شود. به طور کلی، به نظر می‌رسد حفظ طول تلومر از طریق فعالیت تلومراز، ناشی از جهش‌های ناحیه پرموتری ژن *TERT*. یک رویداد مهم در گلیومازن باشد (۲۵). در مطالعه‌ای دیگری نیز بر روی بیماران گلیومای بالغ که اکثر آن‌ها گلیوبلاستوما بودند، Killela جهش‌های ناحیه پرموتری ژن *TERT* را مورد مطالعه قرار داد و دریافت که این جهش‌ها، میزان بقای کمتری را برای بیماران گلیوبلاستوماها پیش‌بینی می‌کند (۲۶). اما برای تعیین اینکه آیا ژنوم سلول‌های توموری گلیوبلاستوما در بیماران ایرانی نیز دارای جهش‌های نوکلئوتیدی در خارج از مناطق کدکننده پروتئین هستند، ما در این مطالعه، جهش‌های سوماتیک غیرکدکننده در ناحیه پرموتری ژن *TERT* را با استفاده از نتایج توالی‌بایی ناحیه پرموتری ژن *TERT* بررسی کردیم. این پژوهش بر روی ۳۵ نمونه خون از بیماران مبتلا به تومور مغزی از نوع گلیوبلاستومای مولتی‌فرم و ۴۰ نمونه شاهد انجام شد. ۶۸/۵۷ درصد از بیماران را مردان و ۳۱/۴۲ درصد آنان را زنان تشکیل دادند. میانگین سنی بیماران در این تحقیق ۴۱ سال بود. تجزیه و تحلیل داده‌های توالی‌بایی این ژن، از بیماران با گلیوبلاستومای مولتی‌فرم، سه جهش در پرموتر این ژن را در ۲۸ مورد از ۳۵ مورد (۸۰٪) بیماران تحت‌مطالعه نشان داد. دو تا از این جهش‌ها جدید هستند (C.*143G>C و G.*144C>G) و تاکنون در هیچ تحقیقی گزارش نشده‌اند ولی یکی از آن‌ها (C.*146C>T) قبلاً به عنوان یک جهش شایع و بیماریزا در چندین سلطان گزارش شده است. هیچکدام از این جهش‌های هتروزیگوت، در نتیجه توالی‌بایی سانگر از افراد کنترل و سالم موردمطالعه مشاهده نشدند. هر یک از این جهش‌های پرموتری منجر به جابجایی نوکلئوتیدهای گوانین و سیتیدین در متیفهای دی‌نوکلئوتیدی CG و یا GG شدند.

جهش یافته شده است که به پیشرفت تومور کمک می‌کند (۲۰). Nonoguchi و همکاران، جهش‌های ناحیه پرموتری ژن *TERT* را با توالی‌بایی مستقیم DNA در جمعیتی مشتمل بر ۳۵۸ نمونه گلیوبلاستوما بررسی کردند و جهش‌های گلیوبلاستوماهای آنالیز شده شناسایی کردند. از این نمونه بیمار، ۷۳ درصد دارای جهش C228T و ۲۷ درصد دارای جهش C250T بودند. تنها یک بیمار گلیوبلاستوما دارای هر دو جهش C228T و C250T بود. آن‌ها به این نتیجه رسیدند که در ۵۵٪ از کل نمونه‌ها، جهش در مناطق غنی از GC پرموتر ژن *TERT* مشاهده می‌شود. همچنین آن‌ها به این نکته دست‌یافتند که جهش در پرموتر ژن *TERT* به‌وضوح در گلیوبلاستوماهای اولیه، فراوان‌تر از گلیوبلاستوماهای ثانویه است (۲۱). Simon و همکارانش نیز با آزمایش بر روی بیماران مبتلا به گلیوبلاستومای مولتی‌فرم، جهش‌های ناحیه هسته پرموتر *TERT* را از طریق تعیین توالی بررسی کردند و ۱۴۶C>T-۱۲۴C و ۱۴۶C>T-۱۲۴C را در ۸۰٪ موارد ثانویه شناسایی کردند ($P < 0.001$) آن‌ها دریافتند که حضور جهش‌های *TERT* با بقا و طول عمر کوتاهتری در بیماران همراه است. تاثیر پیش‌آگهی جهش‌های *TERT* در بیماران، منجر به انتخاب صحیح روش‌های درمانی توسط متخصصین بالینی می‌شود. به‌نظر می‌رسد وقوع جهش‌های *TERT*، تومورهایی را مشخص می‌کند که نیاز به درمان تهاجمی‌تری در بیماران دارند (۲۲). Mosrati و همکاران، ۱۲۸ بیمار گلیوبلاستومای اولیه را از نظر پلی‌مورفیسم‌های تک نوکلئوتیدی در ناحیه کدینگ ژن *TERT* و ۹۲ مورد را برای جهش‌های ناحیه پرموتری *TERT* مورد بررسی قرار دادند. جهش‌های ناحیه پرموتر *TERT* در ۸۶ درصد بیماران مشاهده شد و از این میان، C228T-۱۲۴C در ۷۵ درصد موارد مشاهده شد. جفت باز بالادست کدون شروع در ۲۵ درصد موارد مشاهده شد. جهش‌های پرموتر *TERT* با بقای کوتاه‌تر زندگی در بیماران همراه بود (۲۳). Arita و همکاران، منشأ سوماتیک جهش‌های *TERT* را با تعیین توالی نمونه‌های توموری گلیوبلاستوما و DNA نرمال از گلbulول‌های سفیدخون محیطی تأیید کردند.

۱۴۰ تا ۱۵۰ جفت بازی (bp) بالادست جایگاه شروع رونویسی
بن *TERT* واقع شدند. (شکل ۸)

که نشان‌دهنده آسیب به توالی‌های ناحیه CpG پرموتربن *TERT* هستند. هر سه جهش، دقیقاً در نقاط داغ بن، در ناحیه *TERT*

شکل ۸: موقعیت جهش‌های مشاهده شده در ناحیه پرموتربن *TERT*. کدون شروع ترجمه (ATG) و جایگاه شروع رونویسی با فلش نشان داده شده است.

جهش‌های پرموتربن در سلول‌های توموری مغز، منجر به عدم اتصال این فاکتور رونویسی و در نتیجه افزایش فعالیت رونویسی از پرموتربن *TERT* در مسیر تومورزاوی شوند (۱۶). همچنین، پیش‌بینی شد که فاکتورهای رونویسی متصل‌شونده به ناحیه پرموتربن، در ناحیه ۱۴۰ تا ۱۵۰ (حدوده جهش‌های مشاهده شده)، در حالت نرمال (غیرموتانت)، شامل فاکتورهای رونویسی GR-alpha, Pax-5, p53 و Sp1 و در حالت موتابنت، تنها Pax-5 و Pax-5 و GR-alpha هستند، فاکتورهای رونویسی Pax-5 و Pax-5 و GR-alpha نقش فعال‌کننده رونویسی و سایر فاکتورهای نقش مهارکننده رونویسی این بن را دارند و بنابراین، پیش‌بینی می‌شود، وقوع جهش‌های گزارش‌شده، اتصال فاکتورهای مهاری را به ناحیه پرموتربن مختل می‌کنند تا رونویسی از بن *TERT* در سلول‌های توموری افزایش یابد. پایگاه داده Softberry برای توالی نرمال، سه جایگاه اتصال برای فاکتورهای رونویسی HIF-1, ETS2 و SP1/SP3 و برای توالی‌های موتابنت، تنها اتصال فاکتور رونویسی ETS2 (یک فعال‌کننده رونویسی) را پیش‌بینی کرد. این بدان معنا است که از اتصال فاکتورهای رونویسی مهاری، با وقوع جهش‌ها، جلوگیری می‌شود که در راستای اهداف تومورزاوی سلول است. برای بررسی اینکه آیا

نتایج پایگاه داده Regulation Spotter و UCSC از ناحیه پرموتربن نیز نشان داد که در توالی موردنظر ما، یک ناحیه غنی از CG (جزیره CpG) قرار دارد که طول این ناحیه کمتر از ۳۰۰ جفت باز است و هر سه جهش این مطالعه، در این ناحیه رخ می‌دهند، همچنین پیش‌بینی شد که ناحیه مورد بررسی، حاوی توالی‌های حساس به آنزیم است که این خاصیت معمولاً در پرموتربن‌ها وجود دارد. علاوه بر این، در این ناحیه، متیلاسیون و استیلاسیون هیستون‌ها نیز پیش‌بینی شد که می‌تواند به بازشدن ساختار کروماتین و در دسترس قرار گرفتن ناحیه پرموتربن، برای فاکتورهای رونویسی موثر باشد. بنابراین وقوع جهش‌ها در این ناحیه، می‌توانند بر میزان اتصال فاکتورهای رونویسی، بسیار مهم و اثربخش باشند. نتایج پایگاه‌های اینترنتی نشان داد که هر سه جهش (c.*144C>G, c.*146C>T) در یک توالی نوکلئوتیدی ۱۲ جفت‌بازی قرار دارند که حاوی یک محل اتصال توافقی برای فاکتور رونویسی MECP2 در ناحیه پرموتربن *TERT* است (5'-CCCTGGGCCCT-3'). از آنجا که این فاکتور رونویسی، نقش مهارکننده‌گی در مسیر سیگنالینگ پروتئین کیناز فعال شده با میتوژن (MAP کیناز) در سلول نرمال را دارد، بنابراین فرض می‌شود که این

توسط آن، سلول‌های توموری همراه با جهش‌های انکوژنی دیگر، خاصیت نامیرایی پیدا کنند (۲۸). بنابراین چنین نتایجی پیشنهاد می‌کند که برای درمان موثرتر بیماران سرطانی، تلاش‌ها باید بیشتر معطوف به ایجاد مهارکننده‌های موثر بالینی آنزیم تلومراز باشد. Juratli و همکارانش با تحقیق بر روی تومورهای مغزی از نوع منتریومای بدخیم و مقاوم به درمان‌های رایج، به این نتیجه رسیدند که جهش‌ها در ناحیه پروموتور ژن *TERT* در عود مجدد سرطان و مقاومت به شیمی‌درمانی این نوع تومورها دخیل است (۲۹). در عین حال، جهش‌های پروموتوری، احتمالاً یک مکانیسم بالقوه برای فعال‌سازی ژن *TERT* در طیف متنوعی از سرطان‌های انسانی است.

نتیجه‌گیری

مکانیسم‌های حفظ تلومر در طول تکثیر DNA در سلول‌های توموری گلیوبلاستوما بسیار مهم هستند. جهش‌های ناحیه پروموتور ژن *TERT* مهم‌ترین تغییرات نوکلئوتیدی در گلیوبلاستوما هستند که نقش محوری در تومورزایی آن دارند. بنابراین، شناسایی جهش‌های ناحیه پروموتور ژن *TERT* ضروری است که در حال حاضر در کنار روش‌های تشخیصی گلیوبلاستوما، جهت انتخاب بهترین روش درمان هدفمند کاربرد دارد. در این پژوهش با مطالعه بر روی ۳۵ نمونه خون از بیماران ایرانی مبتلا به تومور مغزی بدخیم، از نوع گلیوبلاستومای مولتی‌فرم، ۳ جهش هتروزیگوت در ناحیه حساس و داغ، در هسته پروموتور ژن *TERT* شناسایی شد. اگرچه فعال‌سازی تلومراز در سلول‌های توموری، نقش کلیدی در فرآیند نامیرایی آن‌ها دارد، اما هنوز مکانیسم زیربنایی روند فعال‌سازی آن، در سرطان‌ها مبهم باقی مانده است. با این حال، کشف جهش‌های تکرارپذیر، در پروموتور *TERT* یک مکانیسم احتمالی را برای افزایش بیان آنزیم تلومراز، در سلول‌های سرطانی آشکار می‌کند. مطالعات عملکردی متعددی نیز نشان داده‌اند که وجود جهش‌های ناحیه پرموتور *TERT*، منجر به جلوگیری از مهار رونویسی آن و آغاز روند تومورزایی می‌شود.

جهش‌های ناحیه پرموتور *TERT* در سایر انواع سرطان‌ها نیز رخ می‌دهد یا خیر، ما نتایج تحقیقات گذشته را در مرور چندین سرطان بررسی کردیم. مطالعات متعددی وقوع جهش‌های ناحیه پرموتور *TERT* را در طیف وسیعی از انواع سرطان نشان می‌دهند. همگی آن‌ها از این فرضیه حمایت می‌کنند که این جهش‌های پرموتوری، ممکن است به عنوان رویدادهای حرکی عمل کنند که از طریق اختلال در تنظیم *TERT*، به فعالیت انکوژنی آن در روند تومورزایی کمک می‌کنند و حداقل در گلیوبلاستومای مولتی‌فرم انسان، تحت انتخاب مثبت قرار می‌گیرند. Vallarelli و همکارانش تایید کردند که جهش‌های سوماتیک منحصر به فردی همچون C>T در پرموتور *TERT* در موقعیت‌های ۱۴۶- (۱۲۹۵۲۲۸) و ۱۴۶- (۱۲۹۵۲۵۰) جفت باز، منجر به ایجاد یک موتیف اتصال جدیدی برای فاکتور فعال‌کننده رونویسی ETS می‌گردند و با افزایش بیان در سلول‌های توموری همراه هستند. با این حال، اگرچه نقش تلومراز در تومورزایی به خوبی مشخص شده است، اما جزئیات مربوط به اختلال در تنظیم آن در سلول‌های سرطانی، بهویژه در گلیوبلاستوما کاملاً شناخته شده نیست. جهش‌های پرموتوری *TERT* شناسایی شده در این مطالعه، ممکن است به تنظیم ژن تلومراز و فعال‌سازی روند تومورزایی در این بدخیمی مرتبط باشند. بهویژه، شیوع بالای جهش 146C>T در بیماران گلیوبلاستوما، نشان می‌دهد که این جهش در ناحیه پرموتوری *TERT* ممکن است جزو رویدادهای ژنتیکی اولیه در پیدایش این تومور مغزی و یا سایر انواع سرطان‌ها باشد. Huang و همکارانش، با مطالعه بر روی پرموتور ژن *TERT* در بیماران چینی مبتلا به انواع سرطان‌ها، دریافتند که جهش‌های در ناحیه پرموتور ژن *TERT* اغلب در گلیوبلاستوما (۸۳/۹٪)، الیگومندروگلیوما (۷۰٪)، سرطان مجرای ادراری (tract cancers) (۶۴/۴٪)، کارسینومای سلول‌های کبدی (۳۱/۴٪) و مدولوبلاستوما (۳۳/۳٪) رخ می‌دهد (۲۷). اگرچه افزایش بیان *TERT* به تنها یکی، برای دور زدن روند پیری، ناشی از فعالیت انکوژنی تلومراز کافی نیست، ولی فعل شدن بیش از حد *TERT* ژنومی، ممکن است مکانیسم‌هایی را تقویت کند که

سپاسگزاری

نویسنده‌گان مقاله از حمایت‌های دانشگاه یزد در انجام این پایان‌نامه کارشناسی ارشد تشکر و قدردانی می‌کنند. از بیمارستان‌های شهید رهنمون یزد، بیمارستان دکتر مرتاض یزد و مرکز پرتو درمانی شهید رمضان زاده یزد که بیماران را جهت این مطالعه ارجاع داده‌اند تشکر و قدردانی می‌شود. همچنین از همکاری ارزشمند تمام بیماران سپاسگزاریم.

حامي مالي: ندارد.

تعارض در منافع: وجود ندارد.

ملاحظات اخلاقی

پروپوزال این مطالعه توسط کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد مورد تایید قرار گرفت

(IR.SSU.REC.1398.011) و تمامی رویه‌ها مطابق با اعلامیه هلسینکی (Declaration of Helsinki 1975) استانداردهای اخلاقی انجام شد.

مشارکت نویسنده‌گان

محمد مهدی حیدری در ارائه ایده، محمد مهدی حیدری و مهری خاتمی در طراحی مطالعه، فرزانه اولیا در جمع‌آوری داده‌ها، احسان ضیائی و محمدمعلی برومند در تجزیه و تحلیل داده‌ها مشارکت داشته و همه نویسنده‌گان در تدوین، ویرایش اولیه و نهایی مقاله و پاسخگویی به سوالات مرتبط با مقاله سهیم هستند.

References:

- 1-Schaff LR, Mellinghoff IK. *Glioblastoma and Other Primary Brain Malignancies in Adults: A Review.* JAMA 2023; 329(7): 574-87.
- 2-Lapointe S, Perry A, Butowski NAJTL. *Primary brain tumours in adults.* Seminar 2018; 392 (10145): 432-46.
- 3-Manoj L, Kalyani M, Jyothi K, Bhavani GG, Govardhani V, Srinivasan RJIJoP, et al. *Review of Brain and Brain Cancer Treatment* 2011; 2: 468-77.
- 4-DeAngelis LM. *Brain Tumors.* New England J medicine 2001; 344 (2): 114-23.
- 5-Lim L, Rosenthal M, Maartens N, Ryan GJImj. *Management of Brain Metastases.* Journal of neurology 2004; 34 (5): 270-8.
- 6-Wen PY, Loeffler JSJO. *Management of Brain Metastases.* 1999; 13 (7): :941-54.
- 7-Barnholtz-Sloan JS, Ostrom QT, Cote DJNc. *Epidemiology of Brain Tumors.* Neurologic clinics 2018; 36 (3): 395-419.
- 8-Sauvageot CM, Kesari S, Stiles CDJNc. *Molecular Pathogenesis of Adult Brain Tumors and the Role of Stem Cells.* Neurologic Clinics 2007; 25 (4): 891-924.
- 9-Louis DN, Perry A, Reifenberger G, Von Deimling A, Figarella-Branger D, Cavenee WK, et al. *The 2016 World Health Organization Classification of Tumors of the Central Nervous System: A Summary.* Acta Neuropathologica 2016; 131 (6): 803-20.
- 10-Huse JT, Holland ECJNrc. *Targeting Brain Cancer: Advances in the Molecular Pathology of Malignant Glioma and Medulloblastoma.* Nature reviews cancer 2010; 10(5): 319.

- 11-**Vega JE, Brat DJ. *Incorporating Advances In Molecular Pathology Into Brain Tumor Diagnostics.* Advances in Anatomic Pathology 2018; 25(3): 143-71.
- 12-**Molinaro AM, Taylor JW, Wiencke JK, Wrensch MR. *Genetic and Molecular Epidemiology of Adult Diffuse Glioma.* Nature Reviews Neurology 2019; 15(7): 405-17.
- 13-**Eckel-Passow JE, Lachance DH, Molinaro AM, Walsh KM, Decker PA, Sicotte H, et al. *Glioma groups based on 1p/19q, IDH, and TERT promoter mutations in tumors.* New England J Medicine 2015; 372 (26): 2499-508.
- 14-**Shergalis A, Bankhead A, Luesakul U, Muangsin N, Neamati NJPr. *Current Challenges and Opportunities in Treating Glioblastoma.* Pharmacological Reviews 2018; 70(3): 412-45.
- 15-**Szopa W, Burley TA, Kramer-Marek G, Kaspera WJBri. *Diagnostic and Therapeutic Biomarkers in Glioblastoma: Current Status and Future Perspectives.* BioMed research international 2017; 2017.
- 16-**Ramlee MK, Wang J, Toh WX, Li SJG. *Transcription Regulation of the Human Telomerase Reverse Transcriptase(Htert)Gene.* Genes 2016; 7(8): 50.
- 17-**Cong Y-S, Wen J, Bacchetti SJHmg. *The Human Telomerase Catalytic Subunit Htert: Organization of the Gene and Characterization of the Promoter.* Human Molecular Genetics 1999; 8(1): 137-42.
- 18-**Jafri MA, Ansari SA, Alqahtani MH, Shay JW. *Roles of Telomeres and Telomerase in Cancer, and Advances in Telomerase-Targeted Therapies.* Genome Medicine 2016; 8(1): 69.
- 19-**Sethi G. *Telomerase and Hallmarks of Cancer: An Intricate Interplay Governing Cancer Cell Evolution.* Cancer Letters 2023; 578: 216459.
- 20-**Saretzki G. *Role of Telomeres and Telomerase in Cancer and Aging.* International Journal of Molecular Sciences 2023; 24(12): 9932.
- 21-**Nonoguchi N, Ohta T, Oh JE, Kim YH, Kleihues P, Ohgaki H. *TERT Promoter Mutations in Primary and Secondary Glioblastomas.* Acta Neuropathologica 2013; 126: 931-7.
- 22-**Simon M, Hosen I, Gousias K, Rachakonda S, Heidenreich B, Gessi M, et al. *Tert Promoter Mutations: A Novel Independent Prognostic Factor in Primary Glioblastomas.* Neuro-oncology 2015; 17(1): 45-52.
- 23-**Mosrati MA, Malmström A, Lysiak M, Krysztofiak A, Hallbeck M, Milos P, et al. *TERT Promoter Mutations and Polymorphisms as Prognostic Factors in Primary Glioblastoma.* Oncotarget 2015; 6(18): 16663.
- 24-**Arita H, Yamasaki K, Matsushita Y, Nakamura T, Shimokawa A, Takami H, et al. *A Combination of Tert Promoter Mutation and Mgmt Methylation Status Predicts Clinically Relevant Subgroups of Newly Diagnosed Glioblastomas.* Acta Neuropathologica Communications 2016; 4: 1-14.
- 25-**Yuan Y, Qi C, Maling G, Xiang W, Yanhui L, Ruofei L, et al. *TERT Mutation in Glioma: Frequency, Prognosis and Risk.* Journal of Clinical Neuroscience 2016; 26: 57-62.
- 26-**Killela PJ, Reitman ZJ, Jiao Y, Bettegowda C, Agrawal N, Diaz Jr LA, et al. *TERT Promoter Mutations Occur Frequently in Gliomas and a Subset of Tumors Derived from Cells with Low*

Rates of Self-Renewal. Proceedings of the National Academy of Sciences 2013; 110(15): 6021-6.

27-Huang D-S, Wang Z, He X-J, Diplas BH, Yang R, Killela PJ, et al. **Recurrent TERT Promoter Mutations Identified in a Large-Scale Study of Multiple Tumour Types are Associated with Increased TERT Expression and Telomerase Activation.** European J Cancer 2015; 51 (8): 969-76.

28-Arita H, Ichimura K. **Prognostic Significance of TERT Promoter Mutations in Adult-Type Diffuse Gliomas.** Brain Tumor Pathology 2022; 39(3): 121-9.

29-Juratli TA, Thiede C, Krex D, Brastianos PK, Wakimoto H, Schackert G, et al. **TERT Promoter Mutations in Progressive Treatment-Resistant Meningiomas.** American Society of Clinical Oncology 2017; 64(CN_suppl_1): 236-7.

Studying the Pathogenic Effect of New Nucleotide Changes in the Promoter Region of the TERT Gene in Patients with Glioblastoma Brain Tumor

Farzaneh Owlia¹, Mohammad Mehdi Heidari^{*1}, Mehri Khatami¹,
Ehsan Ziae², Mohammad Ali Broomand³

Original Article

Introduction: Brain tumors are considered to be one of the most dangerous types of cancer, despite decades of research and treatment efforts. The activation of the telomerase enzyme is a critical factor in the immortality of these cells. Mutations in the promoter region of the *TERT* gene, particularly in the promoter hot spots, can influence the binding of activating transcription factors and inhibit the binding of negative regulatory factors of the *TERT* gene, ultimately regulating the gene's expression. This study aimed to identify and investigate the mutations of the *TERT* gene promoter region in glioblastoma, a malignant brain tumor, using bioinformatics.

Methods: A study was conducted using the case-control method where 35 patients with glioblastoma multiform brain tumor were examined along with 40 people who were examined as control samples. In this research, the Touchdown PCR technique and direct DNA sequencing were used to detect mutations in the promoter region of the *TERT* gene in patients with glioblastoma. Furthermore, bioinformatic analyses were conducted to investigate the pathogenic effect of nucleotide changes in this gene region.

Results: In the core region of the *TERT* gene promoter, three-point mutations were identified (c.*146C>T .c.*144C>G and c.*143G>C). Two of these mutations were novel and have been observed for the first time in glioblastoma multiform. The remaining mutation was located in the promoter core's hot spot of the gene. This mutation was known as c.*146C>T.

Conclusion: In this research, the harmful impact of *TERT* promoter region mutations as a biomarker for glioblastoma was examined. These findings suggest that mutations in regulatory regions, as well as coding sequences, could be significant contributory factors in the process of carcinogenesis.

Keywords: Brain tumor, Telomerase, Glioblastoma multiform, *TERT* gene, Touchdown PCR, Bioinformatics.

Citation: Owlia F, Heidari M.M, Khatami M, Ziae E, Broomand M.A. Studying the Pathogenic Effect of New Nucleotide Changes in the Promoter Region of the TERT Gene in Patients with Glioblastoma Brain Tumor. J Shahid Sadoughi Uni Med Sci 2024; 32(3): 7645-59.

¹Department of Biology, Yazd University, Yazd, Iran.

²Department of Neurosurgery, School of Medicine, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran.

³Clinical Oncology Department, Shahid Ramazan Zadeh Clinic, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran.

*Corresponding author: Tel: 035-31233381, email: heidarimm@yazd.ac.ir